

Històries del PORT

El sampan

Embarcació tradicional xinesa, el sampan és un dels velers més antics del món, el disseny del qual s'ha mantingut gairebé inalterable al llarg dels segles. Les seves veles són una de les icones més característiques del litoral asiàtic, de tela gruixuda separada per joncs. Emprat tant pel comerç com per la guerra, navega per la costa marítima i els rius, governat per un timó situat a la proa. Sovint, estan equipats amb un habitacle per al patró, que fa del sampan la seva casa flotant. Avui, els models moderns incorporen un motor.

FONS CARLOS DE ANGLUO/AUTORITAT PORTUÀRIA DE BARCELONA

Les vies

El vocabulari mariner és ric en vies. I és que els vaixells usen vies de circulació, de comunicació o de navegació per desplaçar-se i vies d'evacuació en casos d'emergència. Antigament, els mariners s'orientaven fitant la Via Làctia, tot i que sempre tenien un ull posat al buc, amb el temor de descobrir una via d'aigua.

Bloqueig portuari

Una gran cantidad de mercancías esperan ser cargadas a bordo durante semanas y semanas. En cuanto a la descarga de barcos, continúa desde hace tiempo en suspenso, realizándose sólo la de cargamentos de trigo. ¡Cuán doloroso es que uno de los primeros puertos del Mediterraneo sufra semejante paralización, en beneficio de otros extranjeros que veían, no sin temor, el florecimiento comercial de Barcelona!" Així es planyia la revista *La actualidad en Barcelona*, l'any 1920, en relació a la situació de vaga general que vivia la capital catalana.

Per bé que el moviment obrer de l'inici del segle XX era molt actiu a Catalunya i la resta de l'estat, les protestes a Barcelona entre el 1917 i el 1921 van ser especialment intenses, allargant-se setmanes i mobilitzant diversos sectors. És prou coneguda la llarga vaga de la Canadencia, que va durar des del febrer fins l'abril del 1919, però hi va haver moltes més mobilitzacions. *La Vanguardia* del 30 d'octubre

del 1920 es feia ressò de concentracions de tramviàries, sastres o estorers, però les que ocupen més columnes són les vagues de metal·lúrgics, transportistes o electricistes de la Junta d'Obres del Port. La suma de totes aquestes mobilitzacions va paraitzar l'activitat econòmica de les empreses exportadores i dels negocis que depenien dels béns que venien per mar. A part, la vaga dels electricistes va deixar varies nits el port a les fosques.

Tal com mostra la fotografia (presa durant la vaga general del 1920), els carros s'amuntegaven al Portal de la Pau bloquejant el moll de les Drassanes. Els sacs de blat que arribaven per mar van quedar retinguts al port, a excepció d'un petit nombre que van servir per suplir les necessitats bàsiques dels barcelonins, que s'amuntegaven davant de les panaderies, tot esgotant les existències.

L'auge de l'obrerisme va acabar dràsticament després de l'assassinat del president espanyol Eduardo Dato, el març del 1921, fruit d'una dura repressió de l'exèrcit contra la CNT.